

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobce: R.H., bytem F. 461, P. 3, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.6.2013, č.j. „X“/46091-KRM,**

t a k t o :

- I.** Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24.6.2013, č. „X“/46091-KRM, **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.5.2013, č. „X“, kterým byla žalobci podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítnuta žádost o invalidní důchod.

Žalobce podal včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhal jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobce a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobce včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu pracovní schopnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 19.6.2013, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 20 %.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 19.11.2013, č.j. 2013/1957-HK. Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce činila 20 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly V, položka 7a přílohy. Správnost závěrů uvedeného posudku byla potvrzena doplňujícím posudkem zpracovaným PK MPSV v Hradci Králové ze dne 8.1.2014, č.j. 2013/2495-HK a dále posudkem zpracovaným PK MPSV v Brně ze dne 19.2.2014, č.j. 2014/229-BR.

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 zákona o důchodovém pojištění.

Podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Protože nárok na invalidní důchod žalobci nevznikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. března 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová